

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 10. Peccati pondus diuinis pœnis indicatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

magis Furiam videns auersabatur, & cum iuramento protestatus est, se nunquam in coniugium illius consensurum, apud quam illi semper in simili periculo ac metu esset viuendum. Nam censuit, eam non aliã in maritum fore, quã in proprios liberos extitisset: quouis verbo, quouis acerbiore aspectu occasionem latrocinij accepturam. Repudiata igitur, ne scelere patefacto, magistratui ac publicæ iustitiæ obijceretur, fugit. Sed Dei manum quis effugiet? *En adsum* igitur, aiebat ad nauarchum, *age mecum, quod lubet; merui dudum perita, omnibus modis perire.* His auditis gubernator, vix æquè moderatus ac prudens, ne quid præcipitanter ageret, nondum voluit eam in fluctus spargere; sed certius, vtra pars rea esset, exploraturus dixit: *Ecce ego in scapham descendam, si, me absente, nauis progredi cæperit, manifestum erit, meis illam fuisse peccatis attentam.* Dixit, in scapham se demisit, nihil promouit. Fixissima & nauis & scapha hæsit, eodem loco, eodem pondere ligata. Regressus ergo in nauim, ad mulierem conuersus ait: *Nunc & tu in cymbam egredere.* Vix in eam mulier demissa est, cum statim scapha tanquam vertiginè passa, se quinquies in gyrum circumuertens, velut tanti oneris impatiens, sponte subsidit, & cum muliere videri desijt. Nauis autem, illico *tanta velocitate cucurrit, vt tribus diebus ac dimidio,* nauigatio fuerit peracta, quæ quindecim diebus alioqui indiguisset, Deo moras compensante.

X. Quid miramur in femina, quod regi, quod toti olim genti & exercitui contigit? quando, ô Deus, *flauit spiritus tuus, & operuit eos mare: submersi sunt, quasi plumbum in aquis vehementibus?* Nimirum hoc est, quod Zacharias vidit; *hac est amphora egrediens. Et ecce talentum plumbi portabatur, & ecce mulier una sedens in medio amphora.* Caro nimirum est amphora, in qua anima sedem suam habet, quæ impudiciã, & impietate, velut *talento plumbi, deprimitur, corpus enim, quod corrumpitur, aggrauat animam, & terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem.* Vbi mihi discrimen vide: multi corporis castitate vsque in cælum leuantur; alios impuritas mergit in profundum inferni. S. Maximiano Præfule Syracusano Constantinopoli Romam nauigante, in Adriatico mari, exorta est atrox tempesta, in qua disruptis velis, malus fractus, & nauis ipsa vndiq; *foedum in modum lacerata, plurimis foraminibus inimicam aquam admisit,*

PECCATI PONDUS, DIVINIS POENIS INDICATUM.

Exod. 15. 10. Zachar. 5. 6.

Sapi. 9. 15.

S. Gregor. M. l. 3. dial. c. 30.

admisit, & ad tertiam vsque Zonam impleta est, vt adeò mare æquè in nauì, ac nauis in mari esset. Ibi, sumta omnes SS. Eucharistia, ad piè moriendum se comparauerunt. Sed eorum (maximè autem S. Maximiani) virtute, onerata fluctibus triremis, toto octiduo, à se ipsa velut vim habens, continuò progressa est; nono die, postquã ad portum incolumes omnes peruenerunt, vnus post alterum in litus excedit; agmen clausit vltimus Maximianus, quo vix in litus egresso, eodem temporis momento, nauis, quæ aquas dudum, hauserat, quasi officio suo defuncta, aquis hausta est. Adeò & ipsi triremi sua ab hominum pietate incolumitas fuit. Impietas autem tam plumbeum pondus habet, vt ipsas etiam secum naues in exitium trahat. Vidisses vnâ tunc

Antennas, proram, malos, tonsasq; natantes,

nisi S. Maximiani virtus atque integritas nauim salubriter sustinuis-
set: sustinuisset periculosè nauim alteram impura mulier, neque
progredi siuisset, nisi cum illa eiecta nauclerus sentinam exonera-
uisset. Et quia nauì corpus simile esse dixi, trahit profectò luxuria
in exitium naturam omnem, virosq; effeminat. Hinc Diogenes à
Lacedæmonijs, ad Athenienses reuertens interrogatus: Vnde, aut
quò iret? respondit: *A viris ad feminas.* Nec sexus tantum hoc vi-
tio evertitur, sed etiam destruitur. 1. Corpus, quod eneruat, le-
pra maculat, lue Venerea exhaurit. Multi dum sunt casti, sunt in-
star alicuius Angeli formosi: quod de S. Stephano in Concilium ad-
ducto scriptum legimus: *Et intuentes eum omnes, qui sedebant in con-*
cilio, viderant faciem eius tanquam faciem Angeli. Et relucet profe-
ctò ex ipso vultu pudicitia. Ast vbi libido inualuit, non tantum
fit facies petulans & immodesta, sed etiam lurida & cadauerosa, vt
vel natura stigmatè notet impudicos. 2. Quòd si non omnibus
hoc contingit, in facie, tantum tamen est peccati huius pondus,
vt plurimis etiam vitam auferat. Notus est bonus zelus Phinees,
qui, quando, *vnus de filijs Israel intrauit, coram fratribus suis, ad scor-*
tum Madianitidem, vidente Moysè, & omni turba filiorum Israel, qui
slebant ante fores tabernaculi, surrexit de medio multitudinis, & arrepto
pugione, ingressus est, post virum Israelitem in lupanar & perfodit ambos
simul. Atque vt, vel natura docente, criminis istius inhonestas, ad
eundem modum, punita videatur, teste Valerio & Plutarcho, Al-
cibiades

Lucrèt. l. 6

Laërt. lib. 6.

Act. 6. 15.

Num. 25. 7.

cibiades Atheniensis cum Timandra meretrice, in actu Venereo, à Lyfandro est interfectus. Quod & Phaon hominum pulcherrimus suo exitio testatur. Nam à Mytilenæorum mulieribus perditè amatus, & ardentè appetitus, inque adulterio deprehensus, dirissimè quidem, sed iustissimè est iugulatus. Quod & Paulus Diaconus narrat de Rodoaldo rege Longobardorum. Innumera sunt exempla eorum, qui, in conclavi meretricis, ab æmulis sunt interfecti. Neque eundem est procul, factum est id in Mailingen loco vix vnâ horâ Ingolstadio distante: ibi nobilissimus, ingeniosissimus, matri suæ charissimus filius, in mensa amasiæ suæ assidens; atque non solum inter pocula, sed etiâ prope inter oscula & amplexus ipsos scortati, à rivali ex improviso superueniente est confusus, vixque tantum temporis superuixit, vt per scalas descendens, vulnere manu cohibito, in finium, qui erat ante hospitium, se proiciens, ibi moreretur, vbi spurcissimæ suæ vitæ haberet symbolum ac monumentum. Extat Epitaphium illius, in Feldkirchensi templo, quod legentes monet, vt si non velint parem vitæ exitum sortiri, disparem instituunt viuendi rationem. Pari ferè pacto, narrat Lampridius, mortem vitæ similem habuisse Heliogabulum naturæ portentum, quem ait, *fato à tali monstro pœnas reposcente in latrina occisum esse, dum ventrem exoneraret.* 3. Longe magis grauatur anima, obscuratur intellectus, eneruatur fides, extinguuntur gratiæ lumen; induratur ad bonum voluntas; roboratur ad malum. Tædet orare, templum est nausea; audire de Deo fastidium. Subeunt interea turpiloquia, blasphemiarum, iuramenta falsa; &, vno verbo, templum S. Spiritus fit spelunca diabolorum. O quanta est istorum metamorphosis! apud illos, qui angeli fuerunt, & sponsæ Christi, vertitur amicitia Dei in iram & indignationem; &, ex hærede cœli fit mancipium Orci. Amittit enim talis regnum æternum, perdit beatitudinem summam, ad quam creatus est; & fit reus cruciatuum æternorum. Atque, vt ex difficultate remedij vulneris grauitas æstimetur, quàm graue malum esse oportet, cui sanando Filius Dei sanguinem & vitam fundere, per grauissima debuit tormenta? *Ex consideratione remedij, inquit S. Bernardus, periculi mei æstimo quantitatem.* Quid putemus? quantum oportet esse peccati pondus? primos parentes nostros depressit, atque è Paradiso extraxit; ipsum Luciferum & Angelos,

S. Bernard.
serm. 3. in
Natiuit.

Angelos, è cœlo in terram, immo infra terram deiecit. Et, vt videas, vel luxuriæ grauitatem: vnus liberi cum libera peccandi libido, immo matrimonium duntaxat, non sine raptu petum, totam euertit ciuitatem Sichimitarum. Plurium autem cæca voluptas, picem, sulphur, ignem de cœlo deuocauit, vt ostenderetur, quanta, post hanc vitam, in Acheronte incendia essent voluptuarijs præparata. Qui cum delicati sint, & pati nihil asperum possint, tantò acerbius sentient æternos cruciatus: *Quantum glorificauit se, & in delitijs fuit: tantum date illi tormentum & luctum.* Denique toti mundo tristissimum diluuium est immisum; deleta, præter septem homines, & paucas animantes, omnis caro. Cur, quia *omnis caro corruerat viam suam super terram.* Et, vt alius ait, *viros triumphales, victores gentium luxuria vicit.* Ita gladio, incendio, diluuijs, alijsque modis summus Iudex, libidinem plexit; quæ, ne seruet modum, tot habet modos formasque, vt meritò Erisichthonis Metro mutabilior possit credi, meritoque etiam varijs modis puniatur. Pythagoras dicebat: *in ciuitates primùm irrepisse delicias, mox saturitatem, deinde violentiam, postremò exitium.*

Gen. 34.

Apo. 18. 7.

Gen. 6. 12.

Macrob. li. 3.
Saturn.

Laërt. lib. 7.
cap. 1.

Aspice latè

Silius lib. 15.

*Florentes quondam luxus, quas verterit vrbes.
Quippe nec ira Deum tantum, nec tela, nec hostes,
Quantum sola nocet animis illapsa voluptas.*

Testatur id Campana luxuria, quæ inuictum armis Annibalem illecebris suis complexa vincendum Romano militi tradidit. Illa ducem vigilantissimum, illa exercitum acerrimum dapibus largis, abundantanti vino, unguentorum fragrantia, Veneris usu lasciuiore, ad somnum & delicias euocauit. Quid his ergo vitijs fedius? quid etiam damnosius? quibus virtus atteritur, victoria languent, sopita gloria in infamiam conuertitur, animi & corporis vires expugnantur: adeò vt nescias, an ab hostibus, an ab illis capi pernitiosius habendum sit.

Valer. Max.
lib. 9. cap. 1.

Ex his tam varijs grauibisque pœnis ira Dei cognoscitur. Sed & illud docetur, omnes, qui præsumunt, perpensâ scelerum grauitate ac fæditate, à natura, à Deo, ab hominum zelosorum exemplis moneri, vt tam abominanda crimina non sinant impunita. Putent parentes domi, putent magistri in scholis, putent Confessarij in suo tribunali, putent Magistratus in curijs, putent Principes in aulis, è

XI.
LIBIDINEM
NIMIS INVA-
LESCENTEM,
DEI EXEMPLE
PUNIENDAM.